

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1740/2018
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Вујин, адвокат из ..., против туженог Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ АД Београд, чији је пуномоћник Александар Петровић, адвокат из ..., ради утврђења радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду број Гж1 772/2018 од 09.03.2018. године, на седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду број Гж1 772/2018 од 09.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1385/17 од 11.12.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужиљин радни однос код туженог, почев од 07.07.2015. године, прерастао у радни однос на неодређено време, што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да је њен радни однос код туженог прерастао у радни однос на неодређено време почев од 06.07.2015. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 138.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 772/2018 од 09.03.2018. године, обијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а пред другостепеним судом није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је радила код туженог почев од 03.04.2009. године до 31.08.2015. године по основу више закључених уговора о обављању привремених и повремених послова, непрекидно, изузев у периоду од 12.07.2010. године до 31.03.2011. године када је била на породилском одсуству и одсуству са рада ради неге детета. Само у том периоду је закључила уговор о раду на одређено време за период од 01.04.2010. до 31.03.2011. године док је осталим уговорима непрекидно радила на привременим и повременим пословима. Последњи уговор о обављању привремених и повремених послова закључила је 19.06.2015. године и као по свим претходним уговорима, обављала је послове ... у регији... , Одељењу за Овај уговор закључен је за период од 01.07.2015. године, док трају потребе за обављањем послова најкасније до 31.08.2015. године. Претходни уговор о обављању привремених и повремених послова закључила је 23.02.2015. године. Одлукама о примени правилника о организацији предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ АД од 31.10.2008. године и 05.03.2013. године, одређене су организационе целине дирекције, територијална структура и сва радна места као најниже јединице микро-организационе структуре, а у оквиру службе за, Одељења за предвиђено је радно место ... за

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да послови које је тужила обављала по својој природи и сврси не представљају привремене и повремене послове предвиђене чланом 197. Закона о раду који могу трајати најдуже 120 радних дана у календарској години, већ послове за које је постојала стална потреба, да закључени уговори по својој садржини имају све елементе уговора о раду прописане одредбом члана 33. Закона о раду, да је тужила у континуитету обављала истоврсне послове дуже од 6 година и то послове из делатности послодавца, па је оценио да њен радни ангажман има карактер радног односа, и да закључени уговори о обављању привремених и повремених послова представљају симуловане уговоре на основу члана 66. Закона о облигационим односима који прикривају уговор о раду као дисимуловани уговор који важи јер су за његову правну ваљаност испуњени сви услови, па је оценио да су у конкретном случају били испуњени услови за прерастање радног односа прописани чланом 37. став 4. Закона о раду, због чега је и усвојио тужбени захтев.

Другостепени суд је оценио да је првостепени суд правилно усвојио тужбени захтев тужиле у наведеном делу, додајући да се уговор о обављању привремених и повремених послова, према члану 197. Закона о раду може закључити само за послове који актом о систематизацији послодавца нису систематизовани, јер су ти послови по својој природи краткотрајни и трају најдуже 120 радних дана у календарској години и привременог су, односно повремених карактера, зависно од тога да ли трају континуирано у једном временском периоду или с времена на време, а што све није било у конкретном случају. Такви уговори су у супротности са Законом о раду, односно са законским ограничењем трајања тих уговора, те су закључени уговори противни природном пропису због чега су у смислу одредбе члана 103. став 1. Закона о облигационим односима ништави, те како је тужила у наведеном периоду радила код

туженог на истим пословима на основу више узастопних закључених уговора о обављању привремених и повремених послова који симуловани уговори прикривају правно ваљане уговоре о раду на одређено време као дисимуловане уговоре због тога су у конкретном случају важећи уговори о раду на одређено време дуже од 12 месеци чиме је засновала радни однос на неодређено време.

И по оцени Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови ценили чињеницу да је тужила непрекидно почев од 03.04.2009. године, код туженог обављала истоврсне послове ... у истој организационој јединици који су систематизовани Правилником о организацији радних места код туженог, важећем у периоду за који су закључени оспорени уговори. Оспорени уговори су закључени противно члану 197. Закона о раду за обављање послова који не представљају повремене и привремене послове и зато радно ангажовање тужиле има карактер радног односа. Правилно су нижестепени судови оценили да закључени уговори о обављању привремених и повремених послова представљају симуловане уговоре јер се њима прикрива уговор о раду као дисимулован уговор (правила из члана 66. Закона о облигационим односима), јер су за њихову правну ваљаност испуњени сви услови, а закључењем оваквих дисимулованих уговора о раду на одређено време тужила је радила код туженог дуже од 12 месеци иако није било објективних разлога који оправдавају рок или извршење одређеног посла или наступања одређеног догађаја због чега је правилна одлука о заснивању радног односа код туженог на неодређено време од датума који је навео првостепени суд.

Тужени у ревизији износи неприхватљиво правно становиште о основаности тужбеног захтева тужиле и њеног радно-правног статуса и неосновано указује да је тужба неблаговремена. Супротно овим наводима, тужила је последњи уговор са туженим закључила 19.06.2015. године, а тужбу је поднела 24.07.2015. године због чега су неосновани ревизијски наводи туженог да је тужба неблаговремена, на основу члана 195. Закона о раду. Ревидент превиђа чињеницу да је тужени као послодавац закључио више уговора о привременим и повременим пословима супротно члану 197. Закона о раду јер се радило о његовој потреби за радом тужиле која је радила континуирано у дугом временском периоду и при томе су ти послови били систематизовани Правилником о систематизацији послова. Да је тужени имао потребу за тужилиним радом говори у прилог чињеница да је након истека сваког закљученог уговора поново ангажовао тужилу за исте послове.

Из наведених разлога је Врховни касациони суд оценио да је ревизија туженог неоснована, па је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић